1959

ଜାନୁଆରୀ 20

ଝୋଟ ଏବଂ ମୋଟା ଝୋଟ ସୂତା ଦଲାଲ ଲିମିଟେଡ଼

ବନାମ

ମେସର୍ସ ନୂଆ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଝୋଟ କାରଖାନା କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ଼

(ପ୍ରଧାନ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଏସ୍. ଆର୍. ଦାସ,ଏସ୍. କେ. ଦାସ, ପି. ବି. ଗଜେନ୍ଦ୍ରଗଡକର, କେ. ଏନ୍. ୱାଞ୍ଚୁ ଏବଂ ଏମ୍. ହିଦାୟତୁଲ୍ଲା ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ)

ଚୁକ୍ତି-ବୈଧତା- ବାଣିଜ୍ୟର ନିୟନ୍ତ୍ରଣର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରୁଥିବା ଅଧ୍ୟାଦେଶ-ଅଧ୍ୟାଦେଶକୁ ବଦଳାଇ ଅଧିନିୟମ-ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡିକ ବିବେଚନା -ଆଇନଗତ କାଳ୍ପନିକତା -ପ୍ରଭାବ- କଞ୍ଚାମାଲ ଝୋଟ (କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଝୋଟ ମଣ୍ଡଳୀ ଏବଂ ବିବିଧ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡିକ) ଅଧ୍ୟାଦେଶ, 1950 (ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. ବେନ୍. 17/1950), ଧାରା 5, 6 ଏବଂ 7-କଞ୍ଚାମାଲ ଝୋଟ (କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଝୋଟ ମଣ୍ଡଳୀ ଏବଂ ବିବିଧ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡିକ) ଅଧିନିୟମ, 1951 (ଡବ୍ଲୁ. ବେନ୍. 6/1951), ଧାରା 5, 6, 7, 16 ।

ଏପ୍ରିଲ୍ 6,1951ରେ ହୋଇଥିବା ଚୁକ୍ତିନାମାରେ ଥିବା ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଧାରା ଅନୁଯାୟୀ, ଆବେଦନକାରୀ କମ୍ପାନୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା କମ୍ପାନୀ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବିବାଦ ସମ୍ପର୍କରେ, ଯାହାକୁ ବେଙ୍ଗଲ ବାଣିଜ୍ୟ ସଂଘର ମଧ୍ୟସ୍ଥତାକୁ ପଠାଯାଇଥିଲା, ଫେବୃଆରୀ 29,1952 ରେ ଏକ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଆବେଦନକାରୀ ଦାବିକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏହି ଆଧାରରେ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଖାରଜ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ଯେ, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ, କଞ୍ଚାମାଲ ଝୋଟ (କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଝୋଟ ମଣ୍ଡଳୀ ଏବଂ ବିବିଧ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡିକ) ଆଇନ, 1951 ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡିକ ଅନୁଯାୟୀ ଚୁକ୍ତିନାମାଟି ଅସିଦ୍ଧ ଥିଲା, କାରଣ ଏହା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5, 6 ଏବଂ 7 ରେ ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପଦ୍ଧତିରେ ପ୍ରବେଶ କରାଯାଇନଥିଲା । ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ସରକାର ଡିସେମ୍ବର 14,1950ରେ ବାଣିଜ୍ୟର ଉନ୍ନତ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପାଇଁ କଞ୍ଚାମାଲ ଝୋଟ (କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଝୋଟ ମଣ୍ଡଳୀ ଏବଂ ବିବିଧ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡିକ) ଅଧ୍ୟାଦେଶ, 1950 ନାମରେ ଏକ ଅଧ୍ୟାଦେଶ ଜାରି କରିଥିଲେ ଏବଂ ଡିସେମ୍ବର 29,1950ରେ, ଏକ ଅଧିସୂଚନା ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ ଡିସେମ୍ବର 30,1950କୁ "ଉକ୍ତ ଅଧ୍ୟାଦେଶର ଧାରା 5, 6 ଏବଂ 7ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦିନ" ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା ।" ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଧାରା 16 ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅଧ୍ୟାଦେଶକୁ ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା ବଦଳାଯାଇଥିଲା ଯାହା ଉଲ୍ଲେଖ ହେଲା :"............କଞ୍ଚା ଝୋଟ (କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଝୋଟ ମଣ୍ଡଳୀ ଏବଂ ବିବିଧ ବ୍ୟବସ୍ଥା) ଅଧ୍ୟାଦେଶ, 1950 ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି ହୋଇଥିବା ....ଯେକୌଣସି ଅଧିସୂଚନା, ଉକ୍ତ ଅଧ୍ୟାଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ

ହେବା......... ବନ୍ଦ ହେବା ଉପରେ, ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ.........ଜାରି ହୋଇଥିବା ପରି ମନେ କରାଯିବ ଯେପରି ଏହି ଅଧିନିୟମ ଡିସେମ୍ବର 14,1950ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ।" ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ ଡିସେମ୍ବର 29,1950 ତାରିଖର ଅଧିସୂଚନା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5,6 ଏବଂ 7କୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିଥିବା ଭାବରେ ପଢାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ଏହାର ସରଳ ପଠନରେ, ଅଧିସୂଚନା ଅଧିନିୟମର କୌଣସି ଧାରା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ପଦ୍ଧତି ସହ ସମ୍ପୃକ୍ତ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଭାବରେ ଅଧ୍ୟାଦେଶର ଧାରା 5,6 ଏବଂ 7କୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିଛି ଏବଂ ଆଇନର ଉକ୍ତ ଧାରା ବଳବତ୍ତର ନ ଥିବାରୁ, ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ଚୁକ୍ତିନାମା ବୈଧ ଥିଲା ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟଟି ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାଯୋଗ୍ୟ ଥିଲା ।"

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଥିଲା ଯେ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 16 ରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ଦୁଇଟି ଆଇନଗତ କଳ୍ପନାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଫଳାଫଳ ଦେବା ପାଇଁ ଯେ ଆଇନଟି ଡିସେମ୍ବର 14,1950ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ, ଏବଂ ଅଧ୍ୟାଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି ହୋଇଥିବା ଅଧିସୂଚନା ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି ହୋଇଥିବା ବୋଲି ଧରାଯିବ, ଆବଶ୍ୟକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସହ ନୀତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ଡିସେମ୍ବର 29, 1950 ତାରିଖର ଅଧିସୂଚନାରେ ବ୍ୟବହୃତ "ଅଧ୍ୟାଦେଶ" ଶବ୍ଦର ସ୍ଥାନରେ "ଅଧିନିୟମ" ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ପଡିବ । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଆଇନର ଧାରା 5, 6 ଏବଂ 7 ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ଚୁକ୍ତିନାମା ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ଥିଲା ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 92/1954

ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 105/1952ରେ କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟର ଜାନୁଆରୀ 28,1953 ର ରାୟ ଓ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ *ଭାରତର ଆଟର୍ଣ୍ଣି ଜେନେରାଲ ଏମ୍. ସି. ସେତଲୱାଡ, ବି. ସେନ୍, ପି. ଡି. ହିମ୍ମତସିଂକା ଏବଂ ବି. ପି. ମାହେଶ୍ୱରୀ* ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ *ଏନ୍. ସି. ଚାଟାର୍ଜୀ, ଏମ୍. ଜି. ପୋଦ୍ଦାର ଏବଂ ଗଣପତ ରାୟ* ।

1959ଜାନୁଆରୀ 20 । ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

1959
ଝୋଟ ଏବଂ ମୋଟା ଝୋଟ ସୂତା ଦଲାଲ ଲିମିଟେଡ଼
ବନାମ
ମେସର୍ସ ନୂଆ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଝୋଟ କାରଖାନା କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ଼
ପ୍ରଧାନ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଦାସ

ପ୍ରଧାନ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଦାସଙ୍କ ଦ୍ୱାରା-ଏହା ଏକ ଆବେଦନ ଅଟେ , ଯାହାକି କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ଯୋଗ୍ୟତା ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଉପରେ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି , ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଜାନୁଆରୀ 23, 1953ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ରାୟକୁ ବିରୋଧ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 855/1951ରେ ବେଙ୍ଗଲ ବାଣିଜ୍ୟ ସଂଘ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଏକ ଆକ୍ଷେପିତ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ (209/1952) ଅସିଦ୍ଧ ଘୋଷଣା କରିଥିଲା, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଉତ୍ତରଦାତା କମ୍ପାନୀକୁ, ଆବେଦନକାରୀ କମ୍ପାନୀକୁ ସୁଧ ଏବଂ ଖର୍ଚ୍ଚ ବ୍ୟତୀତ 1,95,000 ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ।

ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନକୁ ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସରଳ ଏବଂ ସଂକ୍ଷେପରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଭାବରେ ସଂକ୍ଷେପ କରାଯାଇପାରେ :ଏପ୍ରିଲ୍ 6,1951 ରେ, ଆବେଦନକାରୀ କମ୍ପାନୀ ଉତ୍ତରଦାତା କମ୍ପାନୀ ସହିତ ଗୁଣବତ୍ତା ଅନୁସାରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମୂଲ୍ୟରେ 5,000 ମଣ ନିଖଲି ଏବଂ/ଅଥବା ଆଶୁଗଞ୍ଜ ଝୋଟ ଯୋଗାଣ ପାଇଁ ଏକ ଚୁକ୍ତିନାମାରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲା, ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଥିଲା "ଜୁଲାଇ ଏବଂ/ଅଥବା ଅଗଷ୍ଟ, 1951 ମଧ୍ୟରେ ଜାହାଜରେ ପ୍ରେରଣ,"। ସେହି ଚୁକ୍ତି, ଯାହା ଦଲାଲଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିନିମୟ ହୋଇଥିବା ନୋଟ୍ କ୍ରୟ ଏବଂ ବିକ୍ରୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରବେଶ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଏକ ବ୍ୟାପକ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଧାରା ଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ଆବେଦନକାରୀ କମ୍ପାନୀର ବ୍ୟାଙ୍କରମାନେ ଉତ୍ତରଦାତା କମ୍ପାନୀକୁ ପରିବହନ ଦସ୍ତାବିଜଗୁଡ଼ିକ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଆଳରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇନଥିଲା ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକ ସମାନ କ୍ରମରେ ନଥିଲା ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା କମ୍ପାନୀ ସାମଗ୍ରୀର ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲା । ଦସ୍ତାବିଜଗୁଡିକ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାର ଶେଷ ତାରିଖ ସେପ୍ଟେମ୍ବର 17,1951 ଥିଲା । ସେପ୍ଟେମ୍ବର 26,1951 ରେ ଆବେଦନକାରୀ କମ୍ପାନୀ, ସେମାନଙ୍କର ଓକିଲଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ, ଉତ୍ତରଦାତା କମ୍ପାନୀକୁ ଚିଠି ଲେଖି ଜଣାଇଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଚୁକ୍ତିନାମା ବାତିଲ କରିବାର ବିକଳ୍ପ ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି ଏବଂ 1951 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 17 ତାରିଖରେ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ମୂଲ୍ୟ ଏବଂ ସାମଗ୍ରୀର ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଆଧାରରେ କ୍ଷତିପୂରଣ ଭାବରେ ଟ. 1,95,000 ଦେୟ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଦାବି କରିଛନ୍ତି । ଉତ୍ତରଦାତା କମ୍ପାନୀ ଅକ୍ଟୋବର 25,1951 ରେ ସେମାନଙ୍କ ଚିଠି ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ପରିମାଣ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କର ଦାୟିତ୍ୱକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି ଆବେଦନକାରୀ କମ୍ପାନୀ ନଭେମ୍ବର 2,1951 ରେ ସେହି ଚୁକ୍ତିରେ ଥିବା ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଧାରା ଅନୁଯାୟୀ ବିବାଦକୁ ବେଙ୍ଗଲ ବାଣିଜ୍ୟ ସଂଘର ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ନିକଟକୁ ପଠାଇଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତା କମ୍ପାନୀ ଏହା

ସମ୍ମୁଖରେ ହାଜର ହୋଇ ଏବଂ ପ୍ରମାଣ ଦାଖଲ କରି ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ରକୁ ନିଜକୁ ଆଣିଥିଲା । ଫେବୃଆରୀ 29,1952 ରେ, ମଧ୍ୟସ୍ଥିମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦେଇଥିଲେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ସୁଧ ଏବଂ ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଆବେଦନକାରୀ କମ୍ପାନୀର ଦାବି କରିବାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ । 1952 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ 23 ତାରିଖରେ କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏହି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦାଖଲ କରାଯିବା ପରେ, 1952 ମସିହା ଜୁନ୍ 9 ତାରିଖରେ ଉତ୍ତରଦାତା କମ୍ପାନୀ ସେହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲା ଯେ, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ, ସେହି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଅସିଦ୍ଧ ଘୋଷଣା କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଏହାକୁ ବାତିଲ କରିଦିଆଯିବ । ସେହି ଆବେଦନରେ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିବା ମୁଖ୍ୟ ଆଧାରଟି ଥିଲା ଯେ ଏହି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଏକ ଅସିଦ୍ଧତା ଥିଲା କାରଣ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଧାରା ରେ ଥିବା ଚୁକ୍ତିଟି କଞ୍ଚାମାଲ ଝୋଟ (କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଝୋଟ ମଣ୍ଡଳୀ ଏବଂ ବିବିଧ ବ୍ୟବସ୍ଥା) ଅଧିନିୟମ, 1951 (ଡବ୍ଲୁ. ବେନ୍. VI/1951)ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଅସିଦ୍ଧ ଥିଲା, ଯାହା ସେତେବେଳେ ବଳବତ୍ତର ଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଉଠାଯାଇଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ, ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ସହିତ ଜଡିତ କିଛି ବୈଧାନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଝୋଟ ମୂଲ୍ୟକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ଏବଂ ଏହାର ସର୍ବାଧିକ ମୂଲ୍ୟ ସ୍ଥିର କରିବାକୁ ସରକାରଙ୍କୁ ସଶକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ବିଧାନମଣ୍ଡଳ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ଝୋଟ (ମୂଲ୍ୟର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଅଧିନିୟମ, 1950, (ଡବ୍ଲୁ. ବେନ୍.VI/1950) ନାମକ ଏକ ଅଧିନିୟମ ପାରିତ କରିଥିଲା, ଯାହା 15 ମାର୍ଚ୍ଚ 1950 ରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା ।1950 ମସିହା ଡିସେମ୍ବର 14 ତାରିଖରେ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ସରକାର ଝୋଟ ବ୍ୟବସାୟର ଉନ୍ନତ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପାଇଁ 'କଞ୍ଚାମାଲ ଝୋଟ' (କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଝୋଟ ମଣ୍ଡଳୀ ଏବଂ ବିବିଧ ବ୍ୟବସ୍ଥା) ଅଧ୍ୟାଦେଶ, 1950 (XVII/1950) ନାମରେ ଏକ ଅଧ୍ୟାଦେଶ ଜାରି କରିଥିଲେ । ସେହି ଅଧ୍ୟାଦେଶର ଆଭିମୁଖ୍ୟରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ, ଯେହେତୁ ଝୋଟ କାରଖାନାର ମାଲିକମାନେ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ଝୋଟ (ମୂଲ୍ୟର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଅଧିନିୟମ, 1950 ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସର୍ବାଧିକ ମୂଲ୍ୟ ଉପରେ ଝୋଟ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଯୋଗାଣ ସୁରକ୍ଷିତ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ନୁହଁନ୍ତି, ତେଣୁ ଝୋଟ କାରଖାନାର ମାଲିକମାନଙ୍କୁ କଞ୍ଚାମାଲର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଯୋଗାଣ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗରେ ଏକ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଝୋଟ ବୋର୍ଡ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ବାଞ୍ଛନୀୟ ହୋଇଗଲା ।ସେହି ଅଧ୍ୟାଦେଶରେ କେବଳ 15ଟି ଧାରା ରହିଥିଲା । ସେହି ଅଧ୍ୟାଦେଶର ଧାରା 4 କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଝୋଟ ମଣ୍ଡଳୀ ଗଠନ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥିଲା । ଧାରା 5 କୁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ସର୍ତ୍ତରେ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଥିଲା:-

1959
ଝୋଟ ଏବଂ ମୋଟା ଝୋଟ ସୂତା ଦଲାଲ ଲିମିଟେଡ଼ ବନାମ ମେସର୍ସ ନୂଆ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଝୋଟ କାରଖାନା କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ଼
ପ୍ରଧାନ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଦାସ

"5. (1) କେବଳ ଧାରା 6 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ପଦ୍ଧତିରେ ହୋଇଥିବା କଞ୍ଚା ଝୋଟ ବିକ୍ରୟ କିମ୍ବା ଯୋଗାଣ ପାଇଁ ଏକ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁସରଣ ବ୍ୟତୀତ, କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଝୋଟ କାରଖାନାର ମାଲିକଙ୍କୁ କଞ୍ଚା ଝୋଟ ବିକ୍ରି କିମ୍ବା ବିକ୍ରୟ କରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ଝୋଟ କାରଖାନାର କୌଣସି ମାଲିକ କଞ୍ଚା ଝୋଟ କ୍ରୟ କିମ୍ବା କିଣିବାକୁ ରାଜି ହେବେ ନାହିଁ ।

(2) ଧାରା 6 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ପଦ୍ଧତି ବ୍ୟତୀତ ଏବଂ ଝୋଟ କାରଖାନାର ମାଲିକଙ୍କ ସହିତ କଞ୍ଚା ଝୋଟର ବିକ୍ରୟ କିମ୍ବା ଯୋଗାଣ ପାଇଁ ହୋଇଥିବା ଯେକୌଣସି ଚୁକ୍ତିନାମା ଅସିଦ୍ଧ ହେବ ଏବଂ କୌଣସି ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ହେବ ନାହିଁ ।

(3) ଉପଧାରା (1) ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରୁଥିବା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ଅଧ୍ୟାଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଅପରାଧରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବେ ଏବଂ ଛଅ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାରାବାସ କିମ୍ବା ଜୋରିମାନା କିମ୍ବା ଉଭୟ ଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ ହେବେ।

ଧାରା 6 ରେ ଝୋଟ କାରଖାନାର ମାଲିକମାନଙ୍କ ସହିତ କଞ୍ଚାମାଲ ଝୋଟ ବିକ୍ରୟ କିମ୍ବା ଯୋଗାଣ ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଚୁକ୍ତିନାମା କିପରି କରାଯିବ ତାହା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଯାଇଥିଲା । ଧାରା 7 ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:-

"7. (1)କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଝୋଟ କାରଖାନାର ମାଲିକଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ପ୍ରଦାନ କରାଇବେ ନାହିଁ ଏବଂ ଝୋଟ କାରଖାନାର କୌଣସି ମାଲିକ କୌଣସି କଞ୍ଚା ଝୋଟକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଗ୍ରହଣ କରାଇବେ ନାହିଁ, କେବଳ କଞ୍ଚାଝୋଟ ବିକ୍ରୟ କିମ୍ବା ଯୋଗାଣ ପାଇଁ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁସରଣ ବ୍ୟତୀତ ଯାହା ଧାରା 6 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ।

(2) ଉପଧାରା (1) ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରୁଥିବା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ଅଧ୍ୟାଦେଶ ଅଧୀନରେ କୌଣସି ଅପରାଧରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବେ ଏବଂ ଛଅ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାରାବାସ କିମ୍ବା ଜୋରିମାନା କିମ୍ବା ଉଭୟ ଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ ହେବେ ।

(3) ଧାରା 5, ଧାରା 6 ଏବଂ ଏହି ଧାରା ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦିନରୁ ଏବଂ ସେହି ଦିନଠାରୁ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ହେବ ।"

ଉପରେ ଉଦ୍ଧୃତ ଧାରା 7 (3)ରେ ଘଟୁଥିବା 'ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦିବସ' ଶବ୍ଦଟି ସେହି ଅଧ୍ୟାଦେଶର ଧାରା 2 (1)ରେ ଏହିପରି ବ୍ୟାଖ୍ୟା ହୋଇଥିଲା :-

2 (1) 'ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦିବସ'ର ଅର୍ଥ ସରକାରୀ ରାଜପତ୍ରରେ ଅଧିସୂଚନା ଦ୍ୱାରା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅଧ୍ୟାଦେଶ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦିନ ଭାବରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ତାରିଖ ;

ଡିସେମ୍ବର 29,1950 ତାରିଖର ଏକ ଅଧିସୂଚନା ଦ୍ୱାରା, ସେହି ତାରିଖରେ ଡିସେମ୍ବର 30,1950ରେ ଯାହା କଲିକତା ରାଜପତ୍ରର ଏକ ଅସାଧାରଣ ସଂଖ୍ୟାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା, "ଉକ୍ତ ଅଧ୍ୟାଦେଶର ଧାରା 5,6 ଏବଂ 7ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତି ଦିନ" ଭାବରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଉକ୍ତ ଅଧ୍ୟାଦେଶ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ କଞ୍ଚାମାଲ ଝୋଟ (କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଝୋଟ ମଣ୍ଡଳୀ ଏବଂ ବିବିଧ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ) ଆଇନ (ଡବ୍ଲୁ. ବେନ୍. ଆଇନ VI/1951) ନାମକ ଏକ ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା ବଦଳାଯାଇଥିଲା, ଏହାକୁ ପରେ "ଅଧିନିୟମ" ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି, ଯାହା 21 ମାର୍ଚ୍ଚ, 1951 ରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଅଧିନିୟମ ପ୍ରଥମ ପନ୍ଦରଟି ଧାରା ଅଧ୍ୟାଦେଶର ପନ୍ଦରଟି ଧାରାର ପ୍ରାୟ ଆକ୍ଷରିକ ପୁନଃଉତ୍ପନ ଥିଲା ଏବଂ ଷୋଡ଼ଶ ଧାରା ଭାବରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ନୂତନ ଧାରା ଯୋଡ଼ା ଯାଇଥିଲା ଯାହା ନିମ୍ନରେ ଦିଆଯାଇଥିଲା:-

"16. କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଝୋଟ ମଣ୍ଡଳୀ ଗଠିତ, କୌଣସି ନିୟମ ପ୍ରଣୟନ, କୌଣସି ଅଧିସୂଚନା କିମ୍ବା ଲାଇସେନ୍ସ ଜାରି, କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ, କୌଣସି ଚୁକ୍ତିନାମା ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ, କୌଣସି ସର୍ବନିମ୍ନ ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ, କିଛି କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବା କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଯାହା କେବେ ମଧ କଞ୍ଚା ଝୋଟ (କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଝୋଟ ମଣ୍ଡଳୀ ଏବଂ ବିବିଧ ବ୍ୟବସ୍ଥା) ଅଧ୍ୟାଦେଶ, 1950 ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ବନ୍ଦ କରିଦେଇଥିବା ଉକ୍ତ ଅଧ୍ୟାଦେଶ ଉପରେ, ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଗଠିତ, ପ୍ରସ୍ତୁତ, ଜାରି, ପ୍ରଦାନ, ପ୍ରବେଶ, ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିବା କିମ୍ବା ନିଆଯାଇଥିବା ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ, ଯେପରି ଏହି ଅଧିନିୟମ ଡିସେମ୍ବର 14,1950 ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ।" ଏହି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ପାଇଁ ଏହି ଅଧିନିୟମ ସର୍ବଦା ବଳବତ୍ତର ଥିଲା ଯଦିଓ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଏହାକୁ ଅଗଷ୍ଟ 5,1952 ରେ ପୁନର୍ବାର ହଟାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇପାରେ ଯେ ଉଭୟ ଅଧ୍ୟାଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ସମୟରେ ଏବଂ ଏହି ଅଧିନିୟମ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ପରେ, କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଝୋଟ ମଣ୍ଡଳୀ ଏକାଧିକ ସର୍କୁଲାର ଜାରି କରିଥିଲା ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଏହା ଝୋଟ କାରଖାନା ମାଲିକମାନଙ୍କୁ "ସାଧାରଣ ବାଣିଜ୍ୟ ଯୋଗାଯୋଗ" ମାଧମରେ ଯଥାକ୍ରମେ ଆବଣ୍ଟିତ ଅଂଶର ପରିମାଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଞ୍ଚା ଝୋଟ କିଣିବାକୁ

1959
ଝୋଟ ଏବଂ ମୋଟା ଝୋଟ ସୂତା ଦଲାଲ ଲିମିଟେଡ଼ ବନାମ ମେସର୍ସ ନୂଆ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଝୋଟ କାରଖାନା କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ଼
ପ୍ରଧାନ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଦାସ

କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା, ଯାହା ଅଧୀନରେ ସେମାନେ ଚୁକ୍ତିନାମା ଏବଂ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ସେମାନଙ୍କ ଅଧୀନରେ ପ୍ରଦାନର ବିବରଣୀ ପ୍ରଦାନ କରିବେ। ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ଚୁକ୍ତିନାମାଟି "ସାଧାରଣ ବାଣିଜ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟପନ୍ଥା" ମାଧ୍ୟମରେ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମ କିମ୍ବା ଏହା ଅଧୀନରେ ଗଠିତ ନିୟମରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପଦ୍ଧତିରେ ନୁହେଁ । ପ୍ରକୃତରେ, ଏହା ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଉଛି ଯେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 6 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀ କମ୍ପାନୀ ଦ୍ୱାରା ମଣ୍ଡଳୀକୁ କୌଣସି ଆବେଦନ କରାଯାଇନାହିଁ ଯେ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 6 (2) ଅନୁଯାୟୀ ମଣ୍ଡଳୀ କୌଣସି ଝୋଟ କାରଖାନାକୁ ଏହି ସାମଗ୍ରୀର କ୍ରେତା ଭାବରେ ଚୟନ କରିନାହିଁ, ଉତ୍ତରଦାତା କମ୍ପାନୀ ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା କଞ୍ଚା ଝୋଟ କିଣିବା ପାଇଁ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଲିଖିତ ଭାବରେ ସୂଚିତ କରିନାହିଁ, ମଣ୍ଡଳୀ ଚୁକ୍ତିନାମା କେଉଁ ତାରିଖ ମଧ୍ୟରେ କରାଯିବ ତାହା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିନାହିଁ ଏବଂ ଶେଷରେ, ଚୁକ୍ତିନାମାରେ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିବା ବିତରଣ ଅବଧି, ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏବଂ ନିୟମାବଳୀର ଉଲ୍ଲଂଘନ କରୁଛି ଏବଂ ତେଣୁ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5 (2) ଅନୁଯାୟୀ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅସିଦ୍ଧ ଥିଲା, ଯଦି ଧାରା 5, 6 ଓ 7 ଚୁକ୍ତିନାମା ତାରିଖ ସୁଦ୍ଧା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିବ ।

ଉତ୍ତରଦାତା କମ୍ପାନୀର ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ବାତିଲ ପାଇଁ ଉପରୋକ୍ତ ଆବେଦନ ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ଆସିବା ପରେ, ପ୍ରଥମରୁ ବିଦ୍ୟମାନ ପକ୍ଷରେ ବସିଥିବା ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତି, ମୂଳ ପକ୍ଷ ନିୟମାବଳୀର ଧାରା V ର ନିୟମ 2 ଅନୁଯାୟୀ, ଉକ୍ତ ଆବେଦନର ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ଏକ ବୃହତ୍ତର ପୀଠ ଗଠନ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଧାନ ନ୍ୟାୟାଧୀଶଙ୍କୁ ଲିଖିତ ବିବରଣୀ କରିଥିଲେ । ତଦନୁସାରେ ପ୍ରଧାନ ନ୍ୟାୟାଧୀଶଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବିଚାରପୀଠ ଗଠନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନଟି ସେହି ବିଚାରପୀଠ ସମ୍ମୁଖରେ ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ଆସିଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ତିନୋଟି ବିଷୟ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯଥା, (1) ଏହି ଅଧିନିୟମଟି ବଙ୍ଗଳା ବିଧାନମଣ୍ଡଳୀର କ୍ଷମତାତୀତ ଥିଲା; (2) ଯଦିଓ ଏହି ଆଇନଟି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5,6 ଏବଂ 7 ମଧ୍ୟରେ କ୍ଷମତାଭୁକ୍ତ ଥିଲା, ତଥାପି ଏହାକୁ କେବେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇନଥିଲା ଏବଂ (3) ବିବାଦଗୁଡ଼ିକୁ ବଙ୍ଗଳା ବାଣିଜ୍ୟ ସଂଘର ମଧ୍ୟସ୍ଥତାକୁ ପଠାଇବା ପାଇଁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ରାଜିନାମା ହୋଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକାରୀ କମ୍ପାନୀ ଦ୍ୱାରା ଉଠାଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ବିବାଦକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଜାନୁଆରୀ 23,1953ରେ ରାୟ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକୁ ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଅସିଦ୍ଧ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଖର୍ଚ୍ଚ ବହନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ।ଯେପରି ପୂର୍ବରୁ କୁହାଯାଇଛି, ଏହି ଆବେଦନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟଙ୍କ

ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଯୋଗ୍ୟତା ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଉପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟଙ୍କ ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ।

ଏହି ଆବେଦନକୁ ସମର୍ଥନ କରି ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିବା ବିଦ୍ଵାନ ଆଟର୍ଣ୍ଣି-ଜେନେରାଲ୍ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ କେବଳ ଦ୍ଵିତୀୟ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଛନ୍ତି ଯାହା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଛି, ଯଥା, ଯଦିଓ ଏହି ଅଧିନିୟମ କ୍ଷମତାଭୁକ୍ତ ଥିଲା,ତେବେ ଧାରା 5, 6 ଏବଂ 7 କେବେ ବି ବଳବତ୍ତର ହୋଇନଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଧାରା ଧାରଣ କରିଥିବା ଚୁକ୍ତି ବୈଧ ଥିଲା ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଏବଂ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନୀୟ ଯୋଗ୍ୟ ଥିଲା ।ସେ ବିବାଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 16 ଅନୁଯାୟୀ, ଅଧ୍ୟାଦେଶର ଧାରା 2 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଡିସେମ୍ବର 19, 1950 ରେ ଜାରି ହୋଇଥିବା ଅଧିସୂଚନା ଏହି ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି ହୋଇଥିବା ବୋଲି ବିବେଚନା କରିବାକୁ ପଡିବ, କିନ୍ତୁ ସେ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ତଥାପି ଡିସେମ୍ବର 29, 1950 ତାରିଖର ଅଧିସୂଚନାକୁ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5, 6 ଏବଂ 7 କୁ ବଳବତ୍ତର କରିଥିବା ଭାବରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ, କାରଣ ଏହା, ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁସାରେ, ଡିସେମ୍ବର 30, 1950 କୁ "ଅଧ୍ୟାଦେଶର ଧାରା 5, 6 ଏବଂ 7 ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ" ନିଯୁକ୍ତି ଦିନ ଭାବରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଥିଲା । ସେ ଅନୁରୋଧ କରନ୍ତି ଯେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଧ୍ୟାଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ କରାଯାଇଥିବା ଅଧିସୂଚନାକୁ ଯେପରି ଦେଖେ ସେପରି ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ତା'ପରେ, ଆଇନର ଧାରା 16 ଅନୁଯାୟୀ, ଏହାକୁ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ କରାଯାଇଥିବ ବୋଲି ବିବେଚନା କରିବାକୁ ପଡିବ । ତାଙ୍କ ମତରେ ଧାରା 16 ଦ୍ଵାରା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା କାଳ୍ପନିକ କଥାଟି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କରାଯାଇଥିବା ଅଧିସୂଚନାକୁ ଧରାଯିବା ମାତ୍ରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ ଏବଂ ଆଉ ଆଗକୁ ଯାଏ ନାହିଁ / *ହାମିଲଟନ୍ ଏବଂ କମ୍ପାନୀ ବନାମ ମ୍ୟାକି ଏବଂ ସନ୍ସ*(1) ଏବଂ *ଟି. ଡବ୍ଲୁ. ଥମାସ ଏବଂ କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ଼ ବନାମ ପୋର୍ଟ-ସି ଷ୍ଟିମସିପ୍ କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ଼* (2) ରେ ନିଷ୍ପତ୍ତିର ଅଧିକାର ଉପରେ ସେ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଉପନୀତ ହୁଅନ୍ତି ଯେ, ଏହାର ସରଳ ପଠନରେ, ଅଧିସୂଚନା, ଯେତେବେଳେ ଏହାକୁ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କରାଯାଇଛି ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏ, କୌଣସି ଅର୍ଥ ରଖେ ନାହିଁ, କାରଣ ଏହା ଅଧିନିୟମର କୌଣସି ଧାରା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପଦ୍ଧତି ଶହ ସମ୍ପୃକ୍ତ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଅଧ୍ୟାଦେଶର ଧାରା 5, 6 ଏବଂ 7 କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରେ । ସେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା ଭାବରେ

(1) [1889] 5 T.L.R. 677

(2) L.R.[1912] A.C. 1.

1959
ଝୋଟ ଏବଂ ମୋଟା ଝୋଟ ସୂତା ଦଲାଲ ଲିମିଟେଡ଼ ବନାମ ମେସର୍ସ ନୂଆ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଝୋଟ କାରଖାନା କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ଼
ପ୍ରଧାନ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଦାସ

ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରି ସମ୍ଭବ କରିବା ପାଇଁ ଅଧିସୂଚନାର ସର୍ତ୍ତାବଳୀକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅଧିକାର ନୁହେଁ । ଆମେ ଏହି ଯୁକ୍ତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ଅଟୁ । ବିଦ୍ୱାନ ଆଟର୍ଣ୍ଣି ଜେନେରାଲ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିବା ନିଷ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ କୌଣସି ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେହି ମାମଲାରେ ଚାର୍ଟର ପକ୍ଷର ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିବେଚନା କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ବୈଧାନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନଥିଲା ଯାହା ଚାର୍ଟର ପକ୍ଷ ଅଧୀନରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ବିବାଦକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପାଇଁ ପଠାଇବା, ବହନପତ୍ରର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ଏକ ଅବିଚ୍ଛେଦ୍ୟ ଅଙ୍ଗ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ, ସେହି ମାମଲାରେ ଏକମାତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା ଚାର୍ଟର ପକ୍ଷର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଶାରୀରିକ ଭାବରେ ଉଠାଇବା ଏବଂ ଏହାକୁ ଭର୍ତ୍ତି କରିବା ଏବଂ ଏହାକୁ ବହନପତ୍ରର ଏକ ଅଂଶ ଭାବରେ ପଠନ କରିବା । ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏହା ଅନୁପଯୁକ୍ତ ହୋଇଗଲା, କାରଣ ଚାର୍ଟର ପକ୍ଷରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ସମସ୍ତ ବିବାଦକୁ ସୂଚିତ କରୁଥିବା ଏକ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଧାରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଅଲଗା ଥିଲା ଏବଂ ବହନପତ୍ରର ଏକ ଶବ୍ଦ ଭାବରେ ଅର୍ଥହୀନ । ଧାରା 16ରେ ଏକ କ୍ଷିପ୍ର ଅନୁଧ୍ୟାନରେ ତଥାପି ଦର୍ଶାଇବ ଯେ ସେହି ଧାରା ଦ୍ୱାରା ଦୁଇଟି କଳ୍ପନା ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି :ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ଏହି ଅଧିନିୟମଟି ଡିସେମ୍ବର 14,1950 ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ବିବେଚନା କରାଯିବ, ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ହେଉଛି ଏହି ଅଧ୍ୟାଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି ହୋଇଥିବା ଅଧିସୂଚନାକୁ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ବିବେଚନା କରାଯିବ । ଯଦି ଅଧିନିୟମଟି କାଳ୍ପନିକ ଭାବରେ ଡିସେମ୍ବର 14, 1950 ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ତେବେ ଅଧ୍ୟାଦେଶକୁ ଆଦୌ ପ୍ରଣୟନ ହୋଇନଥିବା ଭାବରେ ବିବେଚନା କରିବାକୁ ପଡିବ, କାରଣ ଦୁଇଟି ସହବସ୍ଥାନ ପାଇପାରି ନଥାନ୍ତେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆଇନରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଚିହ୍ନଟ ପାଇଁ, ଅଧ୍ୟାଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି ହୋଇଥିବା ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଧିସୂଚନାକୁ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ କରାଯାଇଛି ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ, ତେବେ, ଯଦି ଆମେ "ଅଧ୍ୟାଦେଶ" ଶବ୍ଦକୁ "ଅଧିନିୟମ" ଭାବରେ ପଢ଼ି ନଥାଉ, ତେବେ ଆମେ ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ଯୁଗ୍ମ କାଳ୍ପନିକକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଭାବ ଦେଉନାହୁଁ । ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ, ବୈଧାନିକ କଳ୍ପନାର ଗଠନ ଆମକୁ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ନୀତି ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ବାଧ କରେ ଏବଂ ଅଧିସୂଚନାରେ ବ୍ୟବହୃତ "ଅଧ୍ୟାଦେଶ" ଶବ୍ଦର ପରିବର୍ତ୍ତେ "ଅଧିନିୟମ" ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ବିଧାନ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା କାଳ୍ପନାଗୁଡିକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ । ଆମେ ଆଟର୍ଣ୍ଣି ଜେନେରାଲଙ୍କ ଏହି ଯୁକ୍ତିର ସମର୍ଥନରେ କୌଣସି କାରଣ ଦେଖୁନାହୁଁ ଯେ ଧାରା 16 ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ କଳ୍ପନା କଥା କେବଳ ଅଧିସୂଚନା ଜାରି କରିବା ପରେ ଶେଷ

ହୋଇଯାଏ । ଏହି କାଳ୍ପନିକତାର ପରିସର କେବଳ ଅଧିସୂଚନା ଜାରି କରିବା ନୁହେଁ, ବରଂ ଏହାକୁ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ପରି ଆମର ପଠନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିସ୍ତାର କରିବା ପରି ମନେହୁଏ । ଆମେ ଏହାକୁ ଆଇନ ଅଧୀନରେ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଭାବେ ପଢ଼ିପାରିବା ନାହିଁ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ଅଧିସୂଚନାରେ ବ୍ୟବହୃତ "ଅଧ୍ୟାଦେଶ" ଶବ୍ଦକୁ "ଅଧିନିୟମ" ଭାବରେ ପଢ଼ି ନାହୁଁ ।

ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇନାହିଁ ଏବଂ ଉପରୋକ୍ତ କାରଣ ଦର୍ଶାଇ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଯିବା ଉଚିତ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟରେ ସୂଚିତ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏବଂ ନଥିରେ ଥିବାରୁ ଆମେ ଏହି ଆବେଦନର ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ କୌଣସି ଆଦେଶ ଦେଉ ନାହୁଁ ।

ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମା ରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ସୁମିତ୍ରା ସାହୁ ,ଅନୁବାଦିକା,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।